

TEZAU LITURGIC
16 MARTIE

SLUJBA
SF. CUVIOS
HRISTODUL
DE LA
PATMOS

MINEIUL PE MARTIE
NICOSIA, 1999

16 ΜΑΡΤΙΟΥ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ ΠΑΤΜΟΥ ΟΣΙΟΥ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΕΝ ΤΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἰσιῶμεν σιχηρὰ ι', ἥτοι τοῦ Τριωδίου τὸ ἰδιόμελον δις καὶ τὰ τρία προσόμοια, εἶτα τὰ παρόντα δ' τοῦ Ἁγίου, δευτεροῦντες τὸ α'. Ἦχος Πλ. β' Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ὅλον ἀναθέμενος, τῷ Ποιητῇ καὶ Δεσπότῃ, σαυτὸν ἐκ νεότητος, θεοφόρε ἅπασαν γῆς προσπάθειαν, εὐσταθῶς ἀπερρίψας, καὶ αὐτῷ Ὅσιε, ἀδιστάκτως ἠκολούθησας, νηστείαις δάκρυσι, προσευχαῖς καὶ πόνοις καὶ θλίψεσι, τὴν σάρκα κατατήκων σου, καὶ καθυποτάττων τῷ πνεύματι, ὅθεν ἐν ὑψίστοις, τοῖς ἄνω συγχορεύεις λειτουργοῖς, ἀκαταπαύστως δεόμενος ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μωσῆς ὅσπερ δεύτερος, ἐκ σκοτασμοῦ ἀγνωσίας, λαοὺς ὑπεξήγαγες, καὶ Θεῷ πανάγιε προσενήνοχας, τοῖς ἐν ζόφῳ ὄντας, ἁμαρτίας πάλαι ὀδηγήσας, πρὸς μετάνοιαν, καὶ καθυπέδειξας, τούτοις τὴν ὁδὸν τὴν σωτήριον, δαιμόνων ἐπηρείας τε, καὶ ἁμαρτιῶν ἐκλυτρούμενος, σοῦ ταῖς νοουθεσίαις, ὑπέικαντας καὶ μένοντας λαβεῖν, πόνων ἐκεῖ τὴν ἀντίδοσιν, Ὅσιε Χριστόδουλε.

Ἦστραπεν ὁ βίος σου, τῶν ἀρετῶν λαμπηδόσι, καὶ πιστοῦς ἐφώτισε, καὶ δαιμόνων φάλαγγας ἀπεδίωξεν· ἀληθῶς ὄφθης γάρ, φωταυγῆς ἥλιος, θεορρήμον παμμακάριστε, καὶ νῦν ἐσκήνωσας, ἔνθα φῶς ὑπάρχει ἀνέσπερον, υἱὸς ἡμέρας χάριτι, Πνεύματος ἁγίου γενόμενος. Ὅθεν σου τὴν μνήμην, τὴν θείαν καὶ φωσφόρον καὶ σεπτὴν, ἐπιτελοῦντες Χριστόδουλε, πόθῳ σε γεραίρομεν.

Ὅλην βδελυζάμενος, τὴν γεηρὰν ἀμαρτίαν, οἶκον θείου Πνεύματος, σεαυτὸν Πανάγιε ἀπετέλεσας· καὶ πολλοὺς πάνσοφε, τοὺς πρὸς σὲ τρέχοντας, ὀδηγήσας πρὸς ἐπίγνωσιν, καὶ ταῖς λαμπρότησι, ταῖς θεουργικαῖς ἀστραπτόμενος, καὶ χάριτι μυούμενος, τὰ σωτηριώδη διδάγματα, πάτερ θεοφόρε, μετέδωκας γνησίοις φοιτηταῖς, θεομακάριστε πάνσοφε, Ὅσιε Χριστόδουλε.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Τὸ κατ' εἰκόνα τηρήσας ἀλώβητον, νοῦν ἡγεμόνα κατὰ παθῶν ὀλεθρίων ἀσκητικῶς ἐνοσησάμενος, εἰς τὸ καθ' ὁμοίωσιν ὡς δυνατὸν ἀνελήλυθας, ἀνδρικῶς γὰρ τὴν φύσιν ἐκβιασάμενος, ἔσπευσας τὸ χεῖρον καθυποτάξαι τῷ κρείττονι καὶ τὴν σάρκα δουλώσαι τῷ πνεύματι. Ὅθεν μοναζόντων, ἀνεδείχθης ἀκρότης, πολιότης τῆς ἐρήμου, εὐδρομοῦντων ἀλείπτῃς, κανῶν ἀρετῆς ἀκριβέστατος. Καὶ νῦν ἐν οὐρανοῖς, τῶν ἐσόπτρων λυθέντων, Χριστόδουλε, καθαρῶς ἐποπτεύεις τὴν ἁγίαν Τριάδα, ἐντυγχάνων ἀμέσως ὑπὲρ τῶν πίσει καὶ πόθῳ τιμώντων σε.

Καὶ νῦν.

Τίς μὴ μακαρίσει σε....

*Εἴσοδος. Τὸ Φῶς ἰλαρόν, τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας,
τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου, εἶτα τοῦ Ἁγίου.*

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα. (κέφ. Γ', 1-9)

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ καὶ οὐ μὴ ἄφηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σὺντριμμα, οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν ἢ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης· καὶ ὀλίγα παιδευθέντες μεγάλα εὐεργετηθήσονται, ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειρασεν αὐτοὺς καὶ εὔρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ· ὡς χρυσὸν ἐν κωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτοὺς καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη καὶ κρατήσουσι λαῶν καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ συνήσουσιν ἀλήθειαν καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. Δ' . 7-15).

*Δίκαιος ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται.
Γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῷ*

ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δὲ ἐστὶ φρόνησις ἀνθρώποις· καὶ ἡλικία γήρως, βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος ἠγαπήθη, καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν μετετέθη. Ἠρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξη σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήση ψυχὴν αὐτοῦ. Βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλὰ, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεῦει νοῦν ἄκακον. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακροῦς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες, καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

*Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.
(ε' 15-23, στ' 1-3).*

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήφονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνης καὶ περιθήσεται κόρυθα κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα· ὄξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὄργην εἰς ῥομφαίαν. Συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονάς· πορεύονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου, τῶν νεφῶν,

ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ
πλήρεις ριφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν
ὕδωρ θαλάσσης· ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως.
Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαίλαψ
ἐκλικμήσει αὐτούς, καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν
ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους
δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν, Βασιλεῖς, καὶ σύνετε·
μάθετε Δικασταὶ περάτων γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ
κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις
ἔθνῶν· ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ
δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Ἰδιόμελα. Ἦχος α'

Ο κλεινὸς καὶ στερρὸς Χριστόδουλος, ἐν τῇ τοῦ βίου
ἀθλήσει, τὰ στίφη τῶν δαιμόνων καθεῖλεν· ἐν ἑαυτῷ
γὰρ εἶχε τὸν Κύριον, καὶ τὸν ἀσκητικὸν δρόμον ἀξίως
διανύσας, ἐν μοναστῶν νῦν σκηναῖς αἰωνίως
ἀγάλλεται, καὶ θρόνῳ Θεοῦ παριστάμενος,
ἀκαταπαύστως πρεσβεύει ὁ Ὅσιος, τοῦ σῶσαι πάντας
ἡμᾶς τοὺς τελοῦντας τὴν μνήμην αὐτοῦ τὴν σωτήριον.

Ο αὐτός.

Τὸν ἐν πόνοις τοῖς ἀσκητικοῖς ἀπαράμιλλον, τὸν
ὑπὲρ τῆς αἰωνίου ζωῆς ἀγωνισάμενον, ἅπαντες
τιμήσωμεν λέγοντες· Χαίροις ὁ στερρὸς τῆς πίστεως
θέμεθλος, κατὰ τοὺς ἀρχαίους πατέρας καὶ
διδασκάλους· χαίροις ὁ φαιδρῶς λάμπας ἐν ἀρεταῖς,
ὁ φωτίσας τὰ πέρατα τοῦ κόσμου, χαίροις ἡ τῶν

θαυμάτων ἀκένωτος πηγή, χαίροις τῆς Πάτμου τὸ καύχημα καὶ τῶν νήσων ἀγαλλίαμα.

Ὁ αὐτός.

Τῶν θαυμάτων τὴν πηγὴν τὴν ἀέναον, τὸν κατὰ τῆς πονηρίας στερρῶς ὄπλισάμενον, δεῦτε πιστοί, ὑμνήσωμεν λέγοντες· Χαίροις τῶν πιστῶν ἀήττητος πρόβολος, πονηρῶν πνευμάτων ἀπείργων μηχανουργίας, χαίροις ὁ Χριστὸν ἔχων ἐν ἑαυτῷ ἐνοικοῦντα, καὶ δόξης σε πληροῦντα· χαίροις ὁ τῶν νοσοῦντων ταχὺς θεραπευτής· χαίροις ἰσταμένων τὸ στήριγμα καὶ καταπιπτόντων ἐπανόρθωσις.

Ἦχος β΄.

Τὸ μνημόσυνόν σου εἰς τὸν αἰῶνα μένει, Ὅσιε πάτερ Χριστόδουλε, καὶ τὸ πρᾶον τῆς καρδίας σου, θεράπον μακάριε εἰ γὰρ μετέστης ἐξ ἡμῶν, ὁ ποιμὴν ὁ καλός, ἀλλ' οὐκ ἀπέστης ἀφ' ἡμῶν τῷ πνεύματι· ἐν ἀγάπῃ Θεῷ παριστάμενος καὶ σὺν Ἀγγέλοις χορευῶν ἐν οὐρανοῖς, ἰκέτευε ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Ἡ τῶν λειψάνων σου θήκη, πανεύφημε πάτερ, πηγάζει ἰάματα καὶ ἡ ἀγία σου ψυχὴ Ἀγγέλοις συνοῦσα ἀξίως ἀγάλλεται, ἔχων οὖν πρὸς τὸν Κύριον, Ὅσιε,, παρρησίαν καὶ μετὰ τῶν ἀσωμάτων χορευῶν ἐν οὐρανοῖς, πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος γ΄.

Ὅσιε Χριστόδουλε, τῆς στερρότατης ἀσκήσεως ἐν τῇ καυστικῇ καὶ ἐπιπόνῳ διατριβῇ, ὡς ἐν ἀδύτοις ἀναπαυόμενος διετέλεσας· τοῖς ἐρημικωτέροις γὰρ

ἑαυτὸν συνάψας πνευματικῶς, τὰς πυριφλέκτους
φαρέτρας τῶν δαιμόνων κατεπάτησας, καὶ ὑπεράνω
πάσης ἀρετῆς γεγονῶς, συναυλίζη Ἀγγέλοις ἐν τῇ
βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν, μεθ' ὧν πρέσβευε Χριστῷ τῷ
Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Τοῖς ἀσκητικοῖς ἀγῶσι σαυτὸν κατακοσμήσας, τῶν
ἀπ' αἰῶνος ὀσίων, Χριστόδουλε, σύσκηνος γέγονας
καὶ τὴν αὐτῶν ζηλώσας ἀμέμπτως πολιτείαν,
ἀπείληφας τὸ βραβεῖον τῆς καρτερίας σου. Λάτρος
γάρ σου κομπάζει τὰ σκάμματα καὶ Πάτριος τὰ
παλαίσματα· καὶ ἡ θεία λάρναξ τοῖς ἐν αὐτῇ ἐν πίστει
προσιούσι βρῦει ἰάματα, Χριστόδουλε. Διὸ καὶ ἡμῖν
ὄμβρησον σήμερον ψυχικὴν σωτηρίαν καὶ κινδύνων
ἀφάρπασον καὶ πάσης περιστάσεως, τοὺς ἐν πίστει
ἐκτελοῦντας τὸ ἱερόν σου μνημόσυνον.

Καὶ νῦν.

Μακαρίζομέν σε...

Εἰς τὸν στίχον, Στιχηρὰ, ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν
Χαίροις, τῶν μοναστῶν ἢ κρηπίς, ἀρχιποιμένων το
σεπτὸν ἐγκαλλώπισμα, ἢ στάθμη τῆς ἐγκρατείας, ὁ
των ψυχῶν ἰατρός, ἀσθενῶν ἢ ῥῶσις παναοίδιμε·
κηρῶν ὁ προστάτης τε, θλιβομένων παράκλησις,
ἀδικουμένων, βοηθὸς ἀκαταίσχυντος, ἢ σωτήριος, τῶν
παιόντων παραίνεσις, ἅπανσι τοῖς τιμῶσί σου, τὴν
κοίμησιν σήμερον, λύσιν παισμάτων παράσχου,

δεινῶν παντοίων λυτρούμενος, ἐχθρῶν τὰς ἐφόδους, ἀπελαύνων καὶ παρέχων, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχος: Τίμιος ἐναντίου Κυρίου ὁ θάνατος.

Ποίμνην τῶν τοῦ ἐχθροῦ μηχανῶν ἀνακειμένην , σοι, Χριστόδουλε, λύτρωσαι, ἀπράκτους τὰς ἐπινοίας ἀποδεικνύων αὐτοῦ τῇ θερμῇ πρεσβείᾳ, παμμακάριστε, ἐχθρῶν ἐκδιώκων ἐπερχομένων τὰς φάλαγγας καὶ περιέπων τὴν μονὴν σου ἀπόρθητον, τῇ πρὸς Κύριον ἐπιμόνω δεήσει σου· σὲ γὰρ ἐπικαλούμεθα οἱ δοῦλοί σου, Ἄγιε, θραῦσον τὰς τούτων ἐνέδρας καὶ τὰς βουλὰς διασκέδασον, Θεῶ οἰκειῶν ἡμᾶς καὶ τέκνα ἀποδεικνύων αὐτοῦ, ἀείμνηστε.

Στίχος: Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Χαίροις ὁ ἀπὸ βρέφους Θεῶ, ἀνατεθεὶς ὡς Σαμουήλ, ἀξιάγαστε, λαοῖς τε ὑποδεικνύων, ὡς Ἰωάννης τὸ πρὶν, τὴν ὁδὸν Κυρίου τὴν σωτήριον, δεινῆς ἐκλυτρούμενος ἀσεβείας τοῖς λόγοις σου, καὶ πρὸς τὸ φέγγος, ἐμβιβάζων τῆς γνώσεως, τοῖς πανσόφοις σου, θεοφόρε διδάγμασιν, ἅπαντας τοὺς ἐν πίστει σοι καὶ πόθῳ προστρέχοντας, οὓς καὶ προσῆξας, τῷ πάντων Θεῶ πανάμωμα θύματα· αὐτὸν ἱκετεύων μὴ ἐλλίπης τῇ σῆ ποιμνῇ δοῦναι τὸ ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Τῶν μοναστῶν τὰ πλήθη, τὸν καθηγητὴν σε τιμῶμεν, Χριστόδουλε· διὰ σοῦ γὰρ τὴν τρίβον τὴν ὄντως εὐθείαν πορεύεσθαι ἔγνωμεν. Μακάριος εἶ τῷ Χριστῷ δουλεύσας καὶ ἐχθροῦ θριαμβεύσας τὴν

δύναμιν, ἀγγέλων συνόμιλε, Ὅσιων συμμετοχε καὶ δικαίων, μεθ' ὧν πρέσβευε τῷ Κυρίῳ ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν.

Δέσποινα, πρόσδεξαι τὰς δεήσεις...

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος β΄.

Τοῖς τῶν δακρῦν σου ὄμβροις, πάτερ Χριστόδουλε, τῶν νοσημάτων ἐξαίρεις τὸν καύσωνα· διό σε πιστῶς ἰκετεύομεν, ἐπερχομένων παντοίων κακῶν ἡμᾶς λύτρωσαι, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ἔτερον ἀπολυτίκιον. Ἦχος γ΄. Μέγαν εὐρατο ἐν τοῖς κινδύνοις.

Μέγα εὐρέ σε, ἡ Πάτμος κλέος, παμμακάριστε, ποιμὴν πατέρων· ὡς γὰρ διήλθες ὁδὸν τῆς ἀσκήσεως, τοῦ ἀκροτάτου τέλους ἐπέτυχες, καὶ παρρησίας οὐδόλως διήμαρτες, πάτερ Ὅσιε Χριστόδουλε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἔτερον, ποίημα τοῦ Ἀββᾶ Ἀπολλῶ. Ἦχος β΄

Τῶν προσευχῶν σου τοῖς ὄμβροις, Χριστόδουλε, κατασβεννύεις παθῶν ὑπεκκαύματα, διό σε πιστῶς ἰκετεύομεν, τῶν κατ' ἄμφω παθῶν ἡμᾶς λύτρωσαι, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

ΕΝ ΤΩ ΟΡΘΡΩ

Εἰς τὴν α' Στιχολογίαν κάθισμα τοῦ Ὁσίου. Ἦχος α'.
Του λίθου σφραγισθέντος.

Μοναζόντων ἀκρότης μετανοίας διδάσκαλε,
θαυματοργιῶν ἐπιδείξει, καταυγάζων τὰ πέρατα,
ἀνέτειλας ὡς ἥλιος τῆ γῆ, Χριστόδουλε παθῶν
φυγαδευτὰ, θεραπεύεις ἐν ἀγάπῃ σὺν ταῖς ψυχαῖς καὶ
σώματα μακάριε· Δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν! Δόξα
τῷ σὲ στεφανώσαντι! Δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν
ἰάματα.

Δόξα. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Καθαρθεῖς τῷ πνεύματι, ἐν τῇ ἀσκήσει, ἐλλαμφθεῖς
τῇ χάριτι, ταῖς τῶν θαυμάτων ἀστραπαῖς,
καταλαμπρύνεις τους κάμνοντας, πατέρων κλέος,
χριστιανῶν τὸ καύχημα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίου

Τὰς ἀχράντους χεῖράς σου, Παρθενομήτορ,
ἐφαπλοῦσα σκέπασον, τους πεποιθότας ἐπὶ σοί, καὶ
τῷ Υἱῷ σου, κραυγάζοντας· χαῖρε Παρθένε,
χριστιανῶν τὸ καύχημα.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν. Ἦχος ὁ αὐτός.

Τὸν τοῦ βίου τάραχον, ἐγκαταλείψας, καὶ ἡσύχως
ἄπασαν, ζωὴν βιώσας ἐκ παιδός, πρὸς τὸν Θεὸν
μεταβέβηκας, τοῖς τῶν ἀγγέλων, χοροῖς
εὐφραινόμενος.

Δόξα. Ὁ αὐτός.

Τῶν πιστῶν προΐστασαι, σκέπων φρουρῶν τούτους μάκαρ, καὶ ἐκ πάσης θλίψεως, ἀπολυτρούμενος σαφῶς, τῶν μοναστῶν ὠραιότατον, κλέος καὶ δόξα, Χριστόδουλε Ὅσιε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Ἐν τῇ σκέπη Ἄχραντε, τῇ Σῆ Παρθένε, προσφυγόντας δέησιν, προσδεξαμένη παρ' ἡμῶν, μὴ διαλίπης πρεσβεύουσα, πρὸς τὸν Υἱὸν σου, σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Τῆς ἀσκήσεως γνόφον ὑπεισελθῶν, καὶ τῷ ὄρει παμμάκαρ τῶν ἀρετῶν, ἐγγίσας ἐλάμπρυνας, τὴν ψυχὴν ὡσπερ ἥλιον, καὶ τὴν ἀκλὺν τῶν κάτω σοφῶς ὑπεξέδραμες, τὰ ὑλώδη πάντα, σφοδρῶς βδελυζάμενος. Ὅθεν καὶ τῷ θείῳ, αὐγασθεὶς τῆς Τριάδος, φωτὶ κατεφαιδρυνας, τοὺς σὲ πίστει γεραίροντας, θεοφόρε Χριστόδουλε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν παισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, Τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, Θεοτοκίου.

Παναγία παρθένε μήτηρ Θεοῦ, τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη τὰ χαλεπὰ, ἴασαι δέομαι, καὶ συγγνώμην παράσχου μοι, τῶν ἐμῶν παισμάτων, ἀφρόνως ὧν ἔπραξα, τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα μολύνας ὁ ἄθλιος. Οἴμοι τί ποιήσω, ἐν τῇ ὥρᾳ ἐκείνῃ, ἠνίκα οἱ Ἄγγελοι,

τὴν ψυχὴν μου κομίζουσιν, ἐκ τοῦ ἀθλίου μου σώματος, τότε Δέσποινα, βοήθειά μοι γενοῦ καὶ προστάτης θερμότητος· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δούλός σου.

Οἱ Ἀναβαθμοί, Τὸ α' ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.
Προκείμενον. *Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου.*

Στ.: *Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.*

Τὸ Εὐαγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς: Πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ Πατρὸς μου, καὶ οὐδεὶς ἐπιγινώσκει τὸν Υἱὸν, εἰμὴ ὁ Πατήρ, οὐδὲ τὸν Πατέρα τις ἐπιγινώσκει, εἰμὴ ὁ Υἱός, καὶ ὃ ἐὰν βούληται ὁ Υἱὸς ἀποκαλύψαι. Δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς. Ἄρατε, τὸν ζυγὸν μου ἐφ' ὑμᾶς· καὶ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πρᾶξός εἰμι καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ καὶ εὐρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν. Ὁ γὰρ ζυγός μου χρηστός, καὶ τὸ φορτίον μου ἑλαφρόν ἐστιν.

Ὁ Ν'.

Δόξα. Ταῖς τοῦ σοῦ Ὁσίου...

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με ὁ Θεός... Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ.β.

Θεία χάρις ἐκκέχυται πρὸ τῆς θήκης τῶν λειψάνων σου, ἡγιασμένε πάτερ Χριστόδουλε, διὸ καὶ εἰς ὁσμὴν μύρου τῶν θαυμάτων σου δραμούμεθα, τῶν

νοσημάτων τὴν ἴασιν ἀρυόμενοι. Ἀλλά, πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἶτα ὁ Κανὼν. Ὠδὴ α΄.

Ἦχος α΄. Ὠδὴν ἐπινίκιου ἄσωμεν πάντες.

Σοφίας ὧν ἄβυσσος, Θεὲ τῶν ὅλων, ψυχῆς μου τὴν ἀγνοίαν συμπαθῶς ἀπέλασον, πίστει θαρρήσαντος ἀνευφημηῆσαι ἐν ᾧδαῖς τὸν σὸν θεράποντα.

Σοφίας τῷ ἔρωτι τρωθεὶς τῆς ὄντως, τῷ φόβῳ τοῦ κρείττονος, νουνεχῶς ἐρρύθμισας νοὸς κινήματα. Ὅθεν καὶ ἐτυχες, σοφέ, τῆς σῆς ἐφέσεως.

Του κόσμου τὰ μάταια φυγῶν, τελείως σταυρὸν ἐπαυχένιον ὡς ἐκέφρων ἡράς σου καὶ ἠκολούθησας, μάκαρ, τοῖς ἵχνεσι Χριστοῦ καθάπερ ἄσαρκος.

Δακρύων τοῖς ὄμβροισι σου τοῖς ἀεναίοις, ἐξήρανας ρεύματα τῶν παθῶν, μακάριε, καὶ καθωράϊσας ψυχῆς τὸ πρόσωπον τῆς σῆς τὸ χαριέστατον.

Τῆς νήσου τὸ ἀνυδρον εἰς ἀενάους πηγὰς τε μετέστρεψας θαυμαστῶς, εἰς δένδρα τε τοῖς καρποῖς βρίθοντα καὶ εὐθαλέστατα αὐτῆς φυτῶν τὰ ἄκαρπα.

Θεοτοκίου.

Ἡ στάμνος ἐτύπου σε ἢ μανναδόχος, τὸν ἄρτον βαστάζουσα τῶν Ἀγγέλων, ἄκραντε, ζωὴν βραβεύοντα, ταῖς διανοίαις τῶν πιστῶν, τὴν ἀδιάρρευστον.

Ὠδὴ γ΄. Στερεωθήτω ἡ καρδία μου.

Τὴν τῶν παθῶν διχάσας θάλασσαν, τῶν σῶν προσευχῶν, παναοίδιμε, τῇ βακτηρίᾳ τὸν πικρὸν

Φαραὼ συ κατεπόντισας, καὶ διέβης ἀκυμάντως εἰς
ζωὴν τὴν ἀτάραχον.

Ὡσπερ ἐλαία σύ, μακάριε, ἐν αὐλαῖς ἀνθήσας τοῦ
κρείττονος, πεπουκασμένος τοῖς καρποῖς τοῖς
ἀφθάρτοις τῶν ἔργων σου, τῷ ἐλαίῳ νῦν λιπαίνεις τὰς
ψυχὰς τῶν ὑμνούντων σε.

Ὡσπερ λειμῶν ἀνθέων, ἔμπλεως τῶν ἐξ ἀρετῶν σὺ
γενόμενος, εὐωδιάζεις ταῖς ὁσμαῖς τῶν χαρίτων τὴν
σύμπασαν, ἀπελαύνων τὸ δυσῶδες τῶν παθῶν αὐτῆς,
Ἄγιε.

Ἐκ τῆς ἐώας πόθος δέσμιον, ὁ τῶν ἀποστόλων
κατήγαγεν ἐν τῇ Ρωμαίων, ἐν δεσμοῖς δεδεμένον τοῦ
Πνεύματος, οὐκ ἀλύσει τυράννων, ὡς ἐκείνους τοῦ
Νέρωνος.

Τὴν τῆς σαρκός, παμμάκαρ κάμινον, κατὰ τῆς
ψυχῆς τὴν παφλάζουσαν, τοῖς τῶν δακρῦων ὀχετοῖς
παντελῶς κατεμάρανας, καταρδόμενος ταῖς δρόσοις
ἀεννάου τοῦ Πνεύματος.

Θεοτοκίου.

Τὸ πῦρ παρθένε, τῆς Θεότητος ἐν τῇ σῆ νηδυῖ
ἐδέδεξο ἀκαταφλέκτως καὶ τὴν γῆν κατεφώτισας
ἀπασαν, διαλύσασα τὸν ζόφον τοῦ σατὰν τὸν
βαθύτατον.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ' . Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἐγκρατείας ἰδρῶσιν ἀσκητικοῖς, κατασβέσας τὴν
φλόγα τὴν τῶν παθῶν, πᾶσιν ἀνέβλυσας τῶν
θαυμάτων τὸ πέλαγος, καὶ ἐν αὐτῷ ὡς δεύτερος

Μωσῆς κατεπόντισας, τὰ τῆς πλάνης ἄρματα,
δαιμόνων τὰς φάλαγγας. Ὅθεν συνελθόντες, κατὰ
χρέος τιμῶμεν, τὴν πάνσεπτον μνήμην σου, θεοφόρε
Χριστόδουλε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν
παισμάτων ἄφεςιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι
πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Ἡ πανάμωμος νύμφη τοῦ Ποιητοῦ· καὶ ἀπείρανδρος
Μήτηρ τοῦ Λυτρωτοῦ, δοχεῖον ἀνομίας με, καὶ
αἰσχρὸν καταγώγιον, καὶ δαιμόνων παίγνιον ἐν γνώσει
γενόμενον. Σπεῦσον καὶ τῆς τούτων, κακουργίας με
ρῦσαι, λαμπρὸν οἰκητήριον, δι' ἀρετῆς ἀπαρτίσασα,
φωτοδόχε ἀκοίμητε· δίωξον τὸ νέφος τῶν παθῶν, καὶ
τῆς ἄνω μεθέξεως ἀξίωσον καὶ φωτὸς ἀνεσπέρου
πρεσβείας σου.

Ῥδὴ δ'. Ἐν Πνεύματι προβλέπων Προφήτα.

Μελέτην σου θανάτου ποιούμενος ἀεὶ τὴν ζωὴν,
ἐδάκρυες ἡμέρας καὶ νυκτός. Ὅθεν καὶ φέγγος τὸ
θεῖον μάκαρ, ἀστράψαν ἐν σῆ καρδίᾳ παρακλήσεως
ἀρρήτου πάσης, καὶ χαρᾶς σε ἐνέπλησεν.

Ἐβάδισας ἐκ βρέφους τὴν τρίβον τὴν στενήν, ἐν
ποικίλαις θλίψεσι παντοίων πειρασμῶν, ἀνθ' ὧν πρὸς
πλάτος τῶν οὐρανίων, χώρων ἀπάρας ἀρτίως, πάτερ
τὰς αὐλὰς κατεπήξω, πᾶσι σὺν δικαίοις γηθόμενος.

Ἐνέτεινας τὸν νοῦν σου καὶ χεῖρας πρὸς Θεὸν
ἀκλινῶς, καὶ φάλαγγας ἀγρίων δυσμενῶν
κατετροπώσω παμμακάκαρ, Μωσῆς ὡς μέγας καὶ νίκης

ἄρας τοὺς στεφάνους, τῇ Τριάδι νῦν στεφανηφόρος παρίστασαι.

Ἐξέπλευσας τῆς Ρώμης πρὸς πόλιν τὴν Σιών, ὥσπερ εἴτις ἔλαφος σοφέ, διψητική, τοὺς θείους τόπους ἰδεῖν τε καὶ προσκυνῆσαι διψῶν ἐκτόπως· καὶ τυχῶν τοῦ ποθουμένου, χάριτος ἀφθόνου ἐμπέπλησαι.

Κομπάζει Νικαέων ἢ πόλις ἢ λαμπρά, ἐν χερσὶ κατέχουσα τὰ σπάργανα τὰ σά. Ὀλύμπου πάλιν τὸ ὄρος καὶ τὸ τοῦ Λάτρου, Κῶς τε καὶ Λέρος προσκιρτῶντες συν τῇ Πάτμῳ πᾶσιν ἐκλαλοῦσι τοὺς ἄθλους σου.

Θεοτοκίον.

Πταισμάτων τὰς σειράς μου διάρρηξον ἀγνή, ἢ τοῦ Ἄδου ρήξασα τὰ ἀρρήκτα δεσμὰ τῷ τοκετῷ σου καὶ πάντας τοὺς ὑπ' ἐκείνου κατεχομένους ἀπάλλαξον, ὦ Παρθένε, ὅπως ἐλευθέρως δοξάζω σε.

Ῥοδὴ ε'. Θεὸς ὧν εἰρήνης

Χωρίσας τῆς ἡς καθάπαξ τὸν νοῦν καὶ νεκρώσας σαρκὸς τὰ κινήματα εἰς τέλος τὰ ἀκάθεκτα, τὸ κάλλος τοῦ Χριστοῦ συνάμα τοῖς ἀγγέλοις ὄραν κατηξιώθης, τὸ ἀμήχανον ὄντως ἀκραιφνεστάτως, παμμακάριστε.

Πυρὶ τῆς ἀγάπης φλεχθεὶς τοῦ Χριστοῦ καὶ μισήσας τὰ πάντα ὡς σκύβαλα, τοῖς ὄρεσιν ἐνώκησας ὡς ἄλλος Ἥλιος καὶ θείαις θεωρίαις τὸν νοῦν καταλαμπρύνων, ὅσαι ὄραι παμμακάκαρ, τῶν ὀρεκτῶν τὸ ἄκρον ἔφθασας.

Οὐδέν σε πόθου χωρίσαι Θεοῦ, οὐ γονεῖς, οὐχ ἢ σύζυγος ἴσχυσεν, οὐ δόξα ἢ διάκενος, οὐ πλοῦτος ὁ

φθαρτός, οὐκ ἄλλο τὸ παράπαν, ἀντηλλάξω γὰρ πάντων Χριστόν, οὗπερ ἠράσθης ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων Ὅσιε.

Ἡ δίκη Θεοῦ σε τιμῶσα ὄξύ, μαθητῶν τὸν θρασὺν ἐβασάνισεν, ἐξαίφνης καταρράξασα πρὸς γῆν ἐλεεινῶς. Ἀλλὰ ἄνω σὺ τὸ ὄμμα τῆς ψυχῆς, ἀνατείνας συμπαθῶς, πρὸς τὸν κτίστην, ἐξανιστᾶς εἰσαῦθις σῶφρονα.

Τοῖς νόμοις ρυθμίσας τὰ μέλη σαρκὸς καὶ ρομφαία φραχθεὶς τῇ του παντός, δαιμόνων ἀπεθέρισας ἀνδρείως κεφαλᾶς, μηδ' ὅλως ὑποκῦψαι τὸν ἀδούλωτον νοῦν σου ἀμαρτίας τῷ νόμῳ, δυσγενεστάτως ἀνεχόμενος.

Θεοτοκίου.

Νεφέλην σε κούφην προεΐδε ποτε, Ἡσαΐας ὁ μέγας ἐν Πνεύματι, ἀγκάλαις ἐπιφέρουσιν τὸν ἥλιον ἀγνή, τὸν τῆς δικαιοσύνης, τὸ σκότος τῶν εἰδώλων διαλύσοντα ἅπαν καὶ τῶν πιστῶν ψυχὰς φωτίσαντα.

Ῥδὴ ς'. Σπλάγχχνων Ἰωνᾶν.

Πάλαι τοῦ Ναυῆ, ὁ γόνος καθήρηκε στρατάρχας ἐπτά, νεανικώτατα. Τὰ κεφάλαια τῶν παθῶν καθελῶν καὶ συ τέλεον ἀπαθείας ἠγλαΐσθης τοῖς χαρίσμασι μάκαρ, καὶ θεοειδέστατον τῆς Τριάδος ἐγένου ἀνάκτορον.

Παῖδες Ἀβραάμ, Χαλδαίων τὴν κάμινον, ὠραίοις ποσὶ, καταπατήσαντες κατεμάραναν, τὴν ψυχὴν ἐκπετάσαντες ἅπασαν πρὸς τὸν Ὑψιστον, τὴν φλόγα

κατεπάτησας πάτερ, καὶ σύ, τὴν δυσκάρτεκτον τῆς σαρκός, ἀνενδότοις δεήσεσιν.

Πλήθη μοναστῶν, μιγάδων ἀγέλας τε ὁ βίος ὁ σὸς ὁ ἀκριβέστατος ἐπεσπάσατο, ὡς μαγνήτις ἢ λίθος τὸν σίδηρον· καὶ ῥαθυμίας ὡς ἀρίστως πρὸς τὴν ἄσκησιν, πάντας ζηλωτὰς ἀνέδειξας διαπύρους τοῦ κρείττονος, ἔνδοξε.

Πρῶην Δανιήλ τοὺς θήρας τοὺς λέοντας ἐν λάκκῳ βληθεὶς, ξένως ἡμέρωσε. Τὴν διάνοιαν πρὸς Θεὸν ἀναρτήσας ὀλόκληρον, ἐχαλίνωσας καὶ σὺ τὸν ἀνυπόστατον, θῆρα τὸν τυραννικώτατον τιθασσεύσας θυμὸν σαῖς ἐντεύξεσιν.

Πόλιν πεφθακῶς πασῶν τὴν βασίλισσαν, τῶν ἔργων, τῶν σῶν τοῖς ἀμαρύγμασι, κατεφώτισας ἱερεῖς, βασιλεῖς καὶ τὴν Σύγκλητον, ἀεννάως μελιρρύτοις παραινέσεσι, μάκαρ, καταρδεύων ἅπαντας καὶ βελτίους ὡς ὦραι ποιούμενος.

Θεοτοκίου.

Τόμον σε καινὸν προφήτης ἐν Πνεύματι τὸν Λόγον Θεοῦ τὸν ἀπερίγραπτον προεώρακεν, ἐν αὐτῷ τοῦ Πατρὸς γραφησόμενον τῷ δακτύλῳ ὑπὲρ φύσιν, Θεονύμφευτε ὄτω καὶ γὰρ τὸν ἀόριστον, ἐν γαστρὶ σου σαρκὶ περιώρισας.

Κουτάκιου. Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ.

Τῷ ἐκ τοῦ κόσμου τῆς δεινῆς ματαιότητος, ταῖς διδαχαῖς σου ταῖς σεπταῖς ποιμνην ἐλάσαντι, ἀναγράφομεν οἱ παῖδες σου ὕμνον σοι μάκαρ. Ἄλλ'

ὡς ἔχων παρρησίαν πρὸς τὸν Κύριον, ἐκ παντοίων ἡμᾶς λύτρωσαι κολάσεων, ἵνα κράζωμεν· Χαίροις πάτερ Χριστόδουλε.

*Ἔτερον, ποίημα τοῦ ἀββᾶ Ἀπολλῶ. Ἦχος δ΄.
Ἐπεφάνης σήμερον.*

Τὸ σεπτὸν σου λείψανον, τοὺς προσκυνοῦντας σχετικῶς ἐκ πίστεως φύλαττε, πάτερ, ἀσινεῖς, ταῖς πρὸς Θεὸν ἰκεσίαις σου, Ὅσιε πάτερ θεόφρον Χριστόδουλε.

Ὁ Οἶκος.

Ἄγγελος ἄλλος ὄφθης ἐπὶ γῆς θεοφόρε, βιώσας ἐγκρατῶς ὑπὲρ λόγον, καὶ τοῖς ἐπουρανίοις χοροῖς συνηρίθμησαι τανῶν, τρισμακάριστε· διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμέν σοι θερμῶς τοιαῦτα·

Χαίροις, ἀστήρ τῆς ἐφᾶς ἐκλάμπας·
καίροις, φωστήρ τους ἐν Πάτρῳ αὐγάσας.

Χαῖρε, τῶν ἐν βάθει παθῶν ἢ ἀνάκλησις,
καῖρε, τῶν ἐν ζόφῳ κακίας ἢ λύτρωσις

Χαῖρε, ἐλκῶν πρὸς μετάνοιαν ταῖς τῶν λόγων διδαχαῖς·

καῖρε, ἄγων πρὸς ἀπάθειαν ταῖς τοῦ βίου ἀγωγαῖς.

Χαῖρε, ὅτι ὑπάρχεις ὁδηγὸς μοναζόντων·

καῖρε, ὅτι τυγχάνεις ἰατρὸς ἀσθενούντων.

Χαῖρε, σωτὴρ ἀνθρώπων θερμότετε·

καῖρε, φωστήρ σῶν παιδῶν λαμπρότατε.

Χαῖρε, δι' οὗ ὁ Θεὸς ἐδοξάσθη·

καῖρε, δι' οὗ ὁ ἐχθρὸς κατησχύνθη.

Χαίροις, πάτερ Χριστόδουλε.

Συναξάριον.

Τῷ αὐτῷ Μηνί, ΙΣΤ', Μνήμη
τοῦ Ὁσίου Χριστοδοῦλου τοῦ Θαυματουργοῦ.

*Μέγας μὲν Ἀντώνιος ἀρχὴ Πατέρων,
Θεῖος δὲ Χριστόδουλος, ἔνθεον τέλος.
Χριστόδουλον δεκάτεραν καθ' ἕκτην εἰς Ὀλύμπω.*

Ῥδὴ ζ'. Οἱ παῖδες εὐσεβεία.

Ὡς ἥλιος παμμάκαρ, τὰς ἐρήμους χρυσαυγῆς
κατήστραψας καὶ τὴν ἀκλὺν τὴν ζοφερὰν τῶν
δαιμόνων διεσκέδασας, πρὸς τὴν ἄνω ποδηγῶν ὁδὸν
τοὺς ψάλλοντας· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Παντοίως προσβαλόντα τὰ δεινὰ τῆς πονηρίας
πνεύματα, σοὶ τῷ προβόλῳ τῷ στερρῷ διελύθησαν ὡς
κύματα· ἐπὶ πέτρας ἀσφαλοῦς τὰς βάσεις εἶχες γὰρ
ἐρηρυσμένας τῷ λόγῳ τοῦ Σωτῆρος.

Ἠττήθη κατὰ κράτος ὑπὸ σοῦ ὁ τυφωθεὶς ὑπέρογκα·
καὶ ὁ Θεοῦ κατεπαρθεὶς καὶ τὰ μείζω φρυαζάμενος,
ὡς στρουθίον εὐτελὲς εἰς χοῦν συντέτριπται,
ὀπλισαμένῳ τὸ μέτριόν σοι, πάτερ.

Ζητῶν τὸν μαργαρίτην νουνεχῶς ἀπὸ σπαργάνων,
εὔρηκας τὸν πολυτίμητον Χριστὸν καὶ εὐρών, τὰ
πάντα προῦδωκας καὶ κτησάμενος αὐτόν, ἐπήρκεις
ἅπασι τοῖς δεομένοις πλουτεῖν ἐκ τούτου πάτερ.

Δοχεῖον θεοφόρε γεγονῶς σύ, τὸ καθαρὸν τοῦ
Πνεύματος, τὰς θεουργοὺς μαρμαρυγὰς ὀλικῶς
ἐδέχου Ὅσιε, θείαις τε πνοαῖς ὡς ὄργανον
κρουόμενον καὶ ἐμμελὲς τῷ Θεῷ τὸ μέλος ἄδων.

Θεοτοκίον.

Ἡ βάτος Μωϋσέως ὑπεδῆλου καθαρῶς τὸν τόκον σου ὡς γὰρ ἐκείνη θαυμαστῶς φλεγομένη ὄφθη, Δέσποινα, ἀνωτέρα τῆς φλογός, ὡσαύτως ἄφλεκτος διετηρήθης καὶ σὺ πυρὸς τοῦ Θείου.

Ῥδὴ η΄. Θαύματος ὑπερφυοῦς.

Ἄρματος τῶν ἀρετῶν τοῦ λαμπροτάτου ἐπιβέβηκας, ἄλλος καθάπερ Ἡλιοῦ, θεσπέσιε, καὶ ἠρπάγης πρὸς ουρανοῦς καὶ Τριάδι μετὰ δόξης νῦν παρίστασαι, ἀμέσως ταῖς ταύτης ἐλλαμπόμενος φωταυγείαις καὶ ψάλλων· Πάντες τὸν Κύριον ἀνυμνολογεῖτε εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Βάρβαρον ἐξ Ἰταλῶν ὁ δολιόφρων καθ' ἡμῶν ἐξοπλίσατο στόλον, ἀφαρπάσαι σκῆνωμα τοῦ Ἁγίου τυραννικῶς· ἀλλ' ἠλέγχθη ἐν κενοῖς δραμῶν ὁ βάσκανος κενὰς γὰρ τὰς χεῖρας αὐθις ἔχοντες ἐπανῆκαν καὶ δίκην ἔδωκαν τῆς ὕβρεως, ὑπὸ τῆς θαλάσσης δεινῶς βασανισθέντες.

Ἐφοδὸν τυραννικὴν ἐλπιζομένην διασκέδασον τάχιστα πάτερ, τῇ Τριάδι δέησιν ἐνοσησάμενος ἐμμελῶς, Θεολόγον καὶ τὸν τούτου αὐθομαίμονα θερμὸς προσλαβόμενος συλλήπτορας τῆς πρεσβείας. Ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον ἀνυμνολογεῖτε, βοῶντες, εἰς αἰῶνας.

Κλύδωνα τὸν καλεπὸν τῆς Ἐκκλησίας καὶ τὸν ἄγριον κόπασον σάλον, εἰρηναίαν ἅπασι πολιτείαν καὶ βιοτήν τοῖς ὑμνοῦσί σε, θεόφρον, χαρισάμενος, ὡς ἂν

γεγηθότες ἀναμέλωμεν ἀσιγήτως· Ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον ἀνυμνολογεῖτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίου.

Δόξης τῆς θεοειδοῦς ἐκπεπτωκότας τοὺς προπάτορας ὄφεως δόλω καὶ πρὸς ἄδου πέταυρον καταχθέντας ἐλεεινῶς, τὴν ζωὴν ἀποτεκοῦσα, Θεονύμφευτε, σύ, τὴν οὐσιώδη, ἀνεζώωσας καὶ παραδόξως καὶ τούτους θέσει τεθέωκας, ἐπαναδραμόντας τῇ πρώην εὐγενεῖα.

Ῥδὴ θ'. Τύπου τῆς ἀγνῆς.

Ἔστης νῦν τῆς σῆς ἐφέσεως, τῶν ἐφειτῶν ἀπάντων μάκαρ, τὸ ἔσχατον ἐπιφθάσας, οὐπὲρ ἐπὶ γῆς ἐκ νεότητος ὁ διάπυρος ἔρωσ σε ἔφλεγεν· οὐ νῦν καταπολαύων, ὑπὲρ ἡμῶν ἀγρύπνως πρέσβευε.

Ἴδε πειρασμῶν τὴν θάλασσαν, ἣν καθ' ἡμῶν ἐκ βασκανίας ἐξήγειρεν ὁ ἀρχέκακος καὶ ἀπ' ἀρχῆς ἀνθρωπόλεθος· καὶ πραῦνας γαλήνην, πρυτάνευσον τῇ σῇ γνησίᾳ ποιίμνῃ, ταῖς ἀδιστάκτοις ἰκεσίαις σου.

Μάκαρ, τὸ καλὸν ἀγώνισμα τῆς ἀρετῆς ἀνδρειοθύμως ἠγώνισαι καὶ τὸν δρόμον σου ἀνεπιστρόφως τετέλεκας καὶ τὴν πίστιν ἀμέμπτως τετήρηκας· διὸ καὶ τῶν στεφάνων τῶν κατ' ἀξίαν ὄντως ἔτυχες.

Δέξαι τὸ παρὸν μου ψέλλισμα, τοῦ ταπεινοῦ καὶ ἀναξίου ἰκέτου σου, ἀνασχόμενος ὡς ὁ Σωτὴρ μου τὸν ἔπαινον τῶν νηπίων ποτέ, καὶ τὴν ἄφρῃσιν ἀντιβολῶ, παράσχου τῶν ἀμαρτάδων μου πρεσβείαις σου.

Θεοτοκίον.

Ἴδε τὴν ἐμὴν ἀσθένειαν, ἴδε τῆς ψυχῆς μου τὰ δεινότερα τραύματα, ἃ μοι δαίμονες ἀνηλεεῖς προσετρίψαντο, ἀπηνῶς ἐπελθόντες οἱ φόνιοι, καὶ δὸς τὴν σωτηρίαν, ἢ τὸν Σωτῆρα ἀποτέξασα.

Ἐξαποστειλάριον. Τῶν Μαθητῶν ὁρώντων σε.

Ἀστὴρ ἐφάνης ἄδυτος ἐν τῷ Λάτρῳ, τῶν ἀσκητῶν τὰ πλήθη καταλαμπρύνων, ποιμνην δὲ τὴν Πάτμον ἐργασάμενος, Χριστόδουλε θεοφόρε, καθοδηγῶν ἐκδιδάσκεις ἰσάγγελον πολιτείαν.

Ἔτερον. Ὅμοιον.

Τὸν ἐν τῷ Λάτρῳ λάμπαντα ἀρχηγέτην, καὶ πάντα καταυγάσαντα θεαρέστως, Χριστόδουλον τὸν θεῖον εὐφημήσωμεν· ἀσκητικὰ γὰρ ἔπαθλα καὶ μοναζόντων ἀγέλας ἐπλήθυνεν ἐν τῇ Πάτμῳ.

Θεοτοκίον.

Τιμιωτέρα πάντων τῶν ποιημάτων ὑπάρχεις Θεοτόκε, Χριστὸν τεκοῦσα. Τοῦτον οὖν ἰκέτευε φυλάττεσθαι τὴν οἰκτρὴν ταύτην ποιμνην σου ἀλώβητον ἐκ παντοίας ἐπιβουλήs ἐναντίας.

Εἰς τοὺς Αἴνους. Στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος πλ. δ'.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ, θεόφρον Χριστόδουλε, δι' ἐγκρατείας πολλῆς, καὶ συντόνου δεήσεως, τῷ Χριστῷ ἐνούμενος, ἀπερίτρεπτος ἔμεινας, ταῖς μεθοδείαις τοῦ πολεμήτορος, καὶ φίλος ὄφθης τοῦ Παντοκράτορος.

Ὅθεν τιμῶμέν σε, καὶ τὴν θείαν μνήμην σου περιχαρῶς, πίστει ἑορτάζομεν, θεομακάριστε. [Δις]

Ὅσιε πάτερ Χριστόδουλε, ἐν ἔρημiais ἀεὶ, καὶ σπηλαίοις καὶ ὄρεσι, πίστει διαιτώμενος, τὸν Θεὸν ἐξεζήτησας, καὶ τοῦτον εὗρες ὡσπερ ἐπόθησας, ἀνεπιστρόφῳ ψυχῇ νευρούμενος, ταῖς ἀναβάσεσι, ταῖς καλαῖς ἐκάστοτε καὶ μοναστῶν, σίφη προσενήνοχας, Χριστῷ σωζόμενα.

Σὺ καθυπεῖκων τοῖς νεύμασι, τοῦ παντεπόπτου Θεοῦ, παρ' Αὐτοῦ χάριν ἔλαβες, ἐνεργεῖν τεράστια, καὶ διώκειν τὰ πνεύματα, τῆς πονηρίας τῶν προσιόντων σοι, ἐν τῇ σορῷ σου, θεομακάριστε, ὅθεν τιμῶμέν σε, καὶ τὴν θείαν μνήμη σου χρεωστικῶς, πίστει ἑορτάζομεν, θεομακάριστε.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Οὐρανοδρόμῳ ἐπιβὰς ὀχήματι, θεσπέσιε, τῶν ἀρετῶν κατέλαβες τὴν ἀκρόπολιν δι' ἀσκήσεως, ἐκ τῆς ἐρήμου πολεῦων τῆς ἄνω Ἱερουσαλήμ τὰ ὑπερκόσμια· καὶ τῶν ἐκ πόνων ἀγῶνων ἀξίως τὰ γέρα κομισάμενος, ταῖς οὐρανίαις συναγάλλη ταξιαρχίαις, παμμακάριστε, τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν κληρονόμος καὶ τῆς βασιλείας οἰκῆτωρ γενόμενος. Ἀλλὰ πρέσβευε, θεοφόρε Χριστόδουλε, τῷ Σωτῆρι τῶν ὅλων εἰρηνεῦσαι τὸν κόσμον καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Δοξολογία μεγάλη.